

உலகில் நானறிந்த வரையில், நம் நாட்டு மக்களிடம் (இந்துக்கள் என்பவர்களிடம்) தயக்கம், நாணயம் என்பது சற்றேறக் குறையை 100-க்கு 90 பரேர்களிடம் இருப்பதில்லை. காரணம் என்ன?

நமக்கு 'கடவுள்' இல்லையா? நாம் 'கடவுள் பக்தி' இல்லாதவர்களா? நாம் 'மதம்' அற்றவர்களா? நமக்கு 'கடவுள் பயம்' இல்லையா? 'கடவுள் நெறி' இல்லையா? 'நன்மை செய்தால் நற்பயன் கிடைக்கும், தீமை செய்தால் தீய பயன் கிடைக்கும்' என்கின்றதான எச்சரிக்கை சாதனங்கள் இல்லையா? நம்மில் பெரியவர்கள் - 'தயைவீகத்தன்மை' கொண்ட மக்கள் - என்பவர்கள் ஏற்பட்டும், நமக்கு அறிவுரை கற்றியவர்கள், கற்றுப்பவர்கள், கற்றுப்படியான நீதிநிலைகள் இல்லையா? அரசாங்கக் கட்டுத்திட்டம், தண்டனைமுதலியவைகள் இல்லையா? நமக்கு 'நற்கதி' அளிக்கும்படியான கோயில்கள் இல்லையா? நமக்குக் கருமாரர்கள் - மடாதிபதிகள் இல்லையா? இவகைளும் மற்றும் இவகை போன்ற பலவும் ஏராளமாக இருக்கும்போது நமக்கு - நம் மக்களுக்கு - ஏன் ஒழுக்கும், நாணயம், இன உணர்ச்சி, பொதுநல உணர்ச்சி, யோக்கியத்தன்மை முதலிய நற்குணங்கள் இல்லை? இப்படிப்பட்ட நிலை நமக்கு ஏற்படக் காரணம் என்ன? என்பதை மனிதன் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

எனக்குப் பல ஆண்டுகளாகவே இந்தக் கவலை உண்டு என்பதோடு, எனது தொண்டில் இதனை - அதாவது மக்களிடம் ஒழுக்கும், நாணயம், யோக்கியப்பொறுப்பு, இன உணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டாமென்பதை - முக்கிய இலட்சியமாகக் கொண்டு தொண்டாற்றி வந்திருக்கிறேன். அதைமுதன்மையாகக் கொண்டு பிரச்சாரமும் செய்து வருகிறேன்.

எனது இத்தனை ஆண்டு வாழ்வில் - 80 ஆண்டு உலக அனுபவத்தில் நானுக்கு நான் மக்களிடம் ஒழுக்கும், நாணயம், யோக்கியப்பொறுப்பு ஆகிய தன்மைகள் குறைந்ததுகொண்டே வந்திருப்பதுடன், இன்று அக்குறைவு நிலை உச்ச நிலையடையும் வழியில் மனித சமூகமாயினும் சிந்திப்பதற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதுதான் எனது கருத்து.

இதுபற்றி நான் மிகவும் கவலையடைகிறேன். இவ்விஷயங்களில் இன்றைய நிலை மாறாமா என்பதில் நான் மிகுதியும் கவலைப்படுகிறேன். மறேசொன்னபடி எனது பல நாள் - 30, 40 ஆண்டுகள் - இதற்காகவே நான் செய்து வந்த தொண்டின் காரணமாய் ஏதாவது பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அடியோடு இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவேதான் மலேமும் மலேமும் கவலையோடு, இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது? இதற்கு என்ன பரிசாரம்? என்பதில் நான் மிகுதியும் சிந்திக்க முயற்சித்து, சதா சிந்திக்கிற வண்ணமாகவே இருக்கின்றேன்.

நமக்கு சுயராஜ்யம் வந்து என்ன பயன்? சுதந்திரம் - பரிசார சுயசேசனை வந்து என்ன பயன்? நம்மை நாமே ஆண்டு கொள்வதில் (ஜனநாயகத்தில்) என்ன பயன்? இந்த நிலையில் வாழும் மக்களுக்கு அந்நிய ஆட்சி ஏற்படுவதில் தீமை என்ன? என்றெல்லாம் என்மனம் சிந்தனையில் - கவலையில் மிழக்கிக் கிடக்கின்றது. ஏனெனில் இந்த நாட்டில், பொது வாழ்வில், எல்லா மக்களையும் பொறுத்த பொதுத் தொண்டில் - சிறிதும் சுயநலமில்லாமல் - எனக்குள்ள சகலத்தையும் பொதுவாகக் கூட்டுபடுத்திய தொண்டின் பயனாய், தொண்டின் பெயரால் எவ்வித சுயநல நன்மையும் அடையாமல், உண்மையாகவே என்னை ஒரு தொண்டன் - தொண்டுக்காகவே வாழ்வான், வாழ்வண்பியவன் என்று கருதிக் கொண்டு, உண்மையைத் தொண்டு செய்து வந்ததில் - வருவதில் எனக்கு மறேபட்ட தொண்டன் யாருமில்லையென்னும் தன்மையில்

தொண்டாற்றி வருபவன் நான் எனக் கருதிக் கொண்டு தொண்டாற்றி வருவதால், எனக்கு இந்தக் கவலை - அதாவது நம் மக்களில் யோக்கியமானவன், நாணயமானவன், எந்தத் தரத்திலும், எந்த நிலையிலும் ஏன் ஒருவன்கைக் கட்ட காண முடியவில்லை? இருப்பதாகக் கருதக் கட்ட முடியவில்லை? - என்பனவற்றைக் கருதக் கட்டியவனாக, கவலைப்படக் கட்டியவனாக இருந்து வருகிறேன்.

இந்த நீண்ட நாள் கவலையின் - சிந்தனையின் பயனாக இதற்கு - அதாவது இந்த நாட்டில் இன்று, இந்தக் காலத்திலும் ஒரு யோக்கியன், நாணயமானவன், ஒழுக்கமானவன், யோக்கியப் பொறுப்புக்கு ஆளானவன் எந்தத் தரத்திலும் எவனும் இல்லாமல் போனதற்குக் - காரணம்: நமது நாட்டிலுள்ள சமீபநிலை, சூற்றுச்சார்பு, நமது கடவுள்கள், நமது நீதிநெறி, சாதாரணங்கள், தர்மங்கள் இவ்வற்றையுபுராணங்கள், இதிகாசங்கள், பிரசாரங்கள், பெரியவர்கள், மகான்கள், மகாத்மக்கள், இன்று இருந்துவரும் அரசாங்கமுறை, அரசியலில் ஈடுபடும் மக்கள் தன்மை, அரசியலில் ஒழுக்கம், மத ஒழுக்கம், சமுதாய அமைப்பு முதலியவகை தாம் என்கிற முடிவுக்கு வர வணேட்டியவனாகி விட்டனே. அதுமாத் திரமல்லாமல், மறேகண்ட காரண காரியங்களில் நல்ல அளவுக்கு மாறுதல் ஏற்படாதவரை - மாறுதல் செய்யப்படாதவரை - நமக்கு மறேகண்ட தீய குணங்களில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்பட முடியாது என்பதுடன், ஏற்படாதது எவராலும் ஆகாது என்கிற முடிவுக்கு வரவணேட்டியவனாகி விட்டனே.

நமது கடவுள்களில் ஒன்றுக்கிட ஒழுக்கமாய், யோக்கியமாய், நாணயமாய் யோக்கியப் பொறுப்புடன் இருந்ததாகக் கடவுள் சம்பந்தப்பட்ட எந்த ஆதாரங்களிலுமே காணமுடியவில்லை. அதுமாத் திரமல்லாமல், இன்றுள்ள மக்களில் எந்த இழி மக்களிடமிருந்தும் எப்பிப்பட்ட ஒழுக்கமற்றும் வதே சாஸ்திர, தர்மபுராண - இதிகாசங்கள் எதிலாவது இன்று நாம் கிறும், விரும்பும் ஒழுக்கம், நாணயம், யோக்கியம், நரேமமை, யோக்கியமாகக் கருதும், நடக்கும் தன்மை மிகுந்திருப்பதாக எந்தப் பக்தன், குரு, பண்டிதன், புலவன் ஒருவனாலாவது காட்ட முடியுமா என்று கடைக்கிறேன். அல்லது நமது பெரியோர்கள், முன்னோர்கள், தயெவீகத்தன்மை பெற்ற ரிஷிகள், மகான்கள், மகாத்மக்கள் என்பவர்களில் யாரிடமாவது மறேகண்ட குணங்களோ, அல்லது அறிவோ, பண்போ இருந்ததாக யாராவது காட்ட முடியுமா என்று கடைக்கிறேன். பந்தயம் கட்டிக் கடைக்கிறேன்.

(ஐஐஐஐஐஐஐஐ - ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ - 31-7-1942)

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/48.php>